

ABSZOLÚT ZENE ÉJJEL NAPPAL!

Fusson le egy Brahms-maraton a Müpában!

Müpa, 2017. január 22.

Próbálta már, milyen egy teljes napon át egyetlen zeneszerző műveit hallgatni? Tetőtől talpig, kívül-belül megismerni? A Müpa és a Budapesti Fesztiválzenekar január 22-én tizedszer rendezi meg közös maratonját, ezúttal *Johannes Brahms*ról szól a zenerajongók piros betűs ünnepe. Zongoradarabok, szimfóniák, kamaradarabok és kórusművek, a nap pedig a Fesztiválzenekar meglepetéskoncertjével zárul. Családoknak, barátoknak, időseknek, fiataloknak is akad csemege. Az 50 perces koncertekre a jegyek csak 990 forintba kerülnek. ●

További információ: www.bfz.hu

EGY ESTÉT MEGÉR

Zappe László

A régi hiedelem szerint újság és színház Budán nem él meg. Ezt az élet már régen megcáfolta. A Népszabadság most éppen nem látszik a legszerencsésebb példának a sikertörténetre, de a jelen nem változtatja meg a múltat: a lap legeredményesebb időszakát az új rendszerben a Bécsi úton élte meg, és a Corvin negyedben érte a végső csapás. És az Átrium is elég jól megvan a Margit körúton – igaz, mindössze két megállónyira a Vígszínházról, tőle néhány száz méterre meg a Jurányi inkubátorház, számos nagy sikerű és kevesebb hamvába holt próbálkozás keltetője telepedett meg, jól csengő színházi célponttá téve az addig ismeretlen budai utcát. És az is igaz, hogy a Bartók Béla út és a Bertalan Lajos utca sarka sincs messzebb Pesttől, csak éppen a Szabadság hídon kell átmenni. Márpedig itt, a B32-nek nevezett „galéria és kultúrtérben” mutatták be *A fura* című legújabb Orlai-produkciót.

Új játszóhelyet talált tehát *Orlai Tibor*, bár lehet, hogy csak a bemutatóra, az előadást ugyanis később a Jurányiban játsszák. A terem nem is igazán alkalmas színházi célokra, a nézőtér nem emelkedik, a pódium sem túl nagy. A fura előadásához azonban nincs is többre szükség. A főszereplő egy pincelakásban él, ahonnan csak esti kóborlásokra ruccan ki. Egyébként regényhős ő, aki történetesen regényt ír, illetve írt, amely elbírálásra, kiadásra, de az sem kizárt, hogy alapos átirásra vár. A szerzőről bizonyára elég annyit tudni,

amennyit az eredeti regény kiadója tudat: „Az 1984-ben született német *Benedict Wells* 2003-ban Berlinbe költözött, de nem iratkozott be az egyetemre, hanem inkább megírta első, *Beck utolsó nyara* című regényét, és azonnal hangozott sikert aratott vele egész Európában. Friss, pimaszul szellemes, éretten önironikus hangvételű történeteivel azóta is a német nyelvű irodalom élvonalához tartozik. A *Különc második regénye*.” A fura címmel ebből készített *Fekete Ádám* színpadi változatot, amelyet *Fehér Balázs Benő* rendezésében mutattak be a minap.

A szöveget még a helyszínnél is kevésbé izgalmas felfedezésnek érzem. Az előzetes szerint a következőtől kellene lázba jönnöm: „A húszéves *Jesper Lier* már csak egy dolgot tud: változtatnia kell az életén, mégpedig radikálisan. Hiszen író szeretne lenni, és a nagy átörést tervezi készülő regényével. De a sorsfordító mű csak nem akar elkészülni, már több mint ezeroldálnyira dagadt és ott hömpölyög a pincelakásban, ahova szerzője bezárkózott vele.”

Ennél azért több is történik a fiatalemberrel. Olykor kimozdul, máskor barátai törnek rá, barátnőre is szert tesz, jóakarató támogatóval is tárgyal. Más kérdés, hogy mennyire érdekel mindez engem a nézőtérén. Alkalmas címszereplő és érdekes mellékalakok nélkül bizonyára semennyire. Ám *Rada Bálint* arra mindenképpen képes, hogy megnyerje a

néző rokonszenvét. Mindannak ellenére, amit erről a lusta semmittevőről, ködevő ábrándozóról tudatnia kell. A színen elhangzottak alapján ugyanis alig feltételezhető, hogy összeírta egy ötszáz oldalas regényt (a színpadon már felére csökkent a terjedelem). De mutogatják a kéziratot, a mentornak véleménye is van róla, tehát feltételezhetjük, hogy hősünk valójában egy szorgos munkával telt időszak után omlott össze.

A színpadon meg amúgy is sokkal érdekesebb dolgok történnek, mint a cselekményben. Pedig eleinte fölöttébb egyhangúnak látszik minden. Fekete háttér előtt fekete ágy és fekete fürdőkád, fekete frizsider *Izsák Lili* díszlete, amelyet némi képp megbolondítanak a körben sorakozó neoncsövek. Minden itt történik, a főhősnek tehát akár ki se kellene mozdulnia. A képzeletvilágában is történhetne minden. De mégis valószínűbb, hogy amit látunk: valóság. Valóságosak a függöny mögül érkező személyek. Többé-kevésbé bizarr figurák meggyőző, pasztikus színészi kivitelben. Vázlatosan felskiccelt, sablonos jellemeket elevenítenek meg, de igazán egyénítenek kitűnő színészek. *Radnay Csilla*, *Rába Roland* több mellékalakban is hatásosan tűnik fel, *Nagy Dániel Viktor* a jóbarát szerepében túlhabzó életkedvvel igyekszik segíteni a megkeseredett írópalántán, *László Lili* precíz szemüveges bölcsészlány-portrét nyújt: rokonszenvesen csúnyácska és utálatoska. *Bán Bálint* remekül adja a félnéken, szülői engedéllyel lázadni akaró kamaszt.

A színészeket jó nézni, tehát semmi baj. Egy estét megér – ha éppen nincs más dolgunk. ●